

IK WIL, WORD GEREINIGD HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, als het gaat om verontreinigingen die zo aan onze ziel vast kunnen blijven kleven, heeft Jezus Zich heel duidelijk uitgesproken: *“Ik wil, word gereinigd”*. Dit waren Zijn woorden tegen een melaatse man. Matth. 8:2-3 – *“En ziet, een melaatse kwam, en aanbad Hem, zeggende: Heere! indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. En Jezus, de hand uitstreckende, heeft hem aangeraakt, zeggende: Ik wil, word gereinigd! En terstond werd hij van zijn melaatsheid gereinigd.”*

In de bijbel is melaatsheid het beeld van geestelijke verontreinigingen van de ziel. En het nare van melaatsheid is, dat men het niet even weg kan wassen, zoals we ons bezwete, vieze lichaam wassen als we hard hebben gewerkt. Melaatsheid kleeft aan je, het is als het ware in je huid geëtt, het woekert voort en tast het lichaam aan. En het was in de dagen van het oude Israël moeilijk te genezen.

Hetzelfde kan gebeuren met bepaalde hardnekkige verontreinigingen van onze ziel. Het kunnen verontreinigingen zijn door ongelof, door een verkeerd gedragspatroon, of als gevolg van verkeerde karaktereigenschappen, of als gevolg van een bepaalde vleselijke gezindheid. Feit is, dat we er zo moeilijk van afkomen en dat ze onze ziel vreselijk kunnen kwellen. Het zijn immers oprispingen van onze oude natuur. Steeds weer opnieuw worden we, al dan niet met tussenposen, er mee geplaagd.

Er kan in ons leven dus sprake zijn van zonden die hardnekkig aan ons vastkleven en zonden waar dat niet zo het geval is. Net zoals 1 Cor. 6:18 bijvoorbeeld onderscheid maakt tussen zonden die we buiten het lichaam kunnen doen en zonden die we in het lichaam plegen. Het hier gebruikte woordje *“tegen”* is de vertaling van het Griekse *“eis”* dat eigenlijk *“in, tot”* betekent.

Laten we ons niet vergissen, broeders en zusters, wij allen hebben met verontreinigingen van onze ziel te maken. Want we zijn immers nog niet volmaakt. Jezus verklaarde dan ook in Luk. 4:27a – *“En er waren vele melaatsen in Israël, ten tijde van den profeet Elisa;.....”*

Zo zijn er net als toen in Israël ook nu vele melaatsen in ons midden, in ons gezin, in onze familie, in onze gemeente. Want zoals gezegd is niemand van ons reeds volmaakt. Ieder kind van God kampt nog met bepaalde aanklevende verontreinigingen. Zelfs Mozes had er last van (Ex. 4:6). Maar het probleem dat Jezus signaleerde, was niet de melaatsheid sec. Luk. 4:27b – *“.....en geen van hen werd gereinigd, dan Naäman, de Syriër.”*

Het probleem was dat niemand van Gods volk werd gereinigd, dan alleen een buitenstaander, een heiden, een vijand zelfs, namelijk Naäman. Eigenlijk kan ik beter zeggen, dat niemand kón worden gereinigd, want bij God is de aanwezigheid van een menigte zondaren geen enkel probleem. Het probleem ontstaat pas als men niet tot Hem komt om verlost te worden. Niemand van de melaatsen onder het volk van Israël wist blijkbaar de weg tot God te vinden. Blijkbaar had niemand geloof. Blijkbaar realiseerde zich niemand dat er in Israël een man Gods was, genaamd Elisa, die in de volle kracht van de Heilige Geest in de dienst van God stond. De profeet Elisa is een typebeeld van Jezus, want zowel zijn naam (אלישע) als de Naam van Jezus (ישוע) betekenen *“God is redding, redding van God”*.

Waarom werd Naäman wél genezen van melaatsheid? Omdat hij uiteindelijk de weg van geloof wist te vinden. Hij bereikte Elisa, die niet de moeite nam om hem zelf te woord te staan. Zó eenvoudig was het in zijn ogen! Elisa zond een bode, een dienstknecht, naar hem toe. Net zoals Jezus Zijn dienstknechten uitzendt, zoals voorgangers en evangelisten. De dienstknecht had voor Naäman een heel eenvoudige opdracht: *“Ga naar de rivier de Jordaan en was jezelf zevenmaal”*. Leest u dit verhaal in 2 Kon. 5, met name de verzen 9-15. Deze opdracht was best moeilijk voor de trotse Naäman (נעמן), wiens naam zelfs *“bekoorlijkheid”* betekent. Hij was notabene een generaal, uiterlijk geweldig en bekoorlijk, een erg belangrijke figuur in Syrië. Hij dacht wellicht: *“Mijzelf zevenmaal in dat modderige riviertje wassen? Ik,*

een generaal? En dan ook nog zevenmaal? Wij hebben in Syrië toch veel betere rivieren? Waarom komt die Elisa niet om zijn handen op mijn zieke plekken te leggen?"

De opdracht was haast té eenvoudig om waar te kunnen zijn. Maar dat was de wijsheid van Elisa. Het geheim was, dat Naäman in deze eenvoudige opdracht moest geloven en zichzelf in geestelijke zin diep moest vernederen. Hij moest trouwens ook letterlijk in de diepte van de Jordaan afdalen, want de naam Jordaan (Hebr. "Jardeen" – יַרְדֵּן) betekent "hij die omlaag gaat". Toeval dat de naam Jordaan wijst op afdaling, dus op vernedering? Ik geloof van niet. Naäman daalde af en werd genezen. Door zijn geloof in Elisa's opdracht en op grond van zijn bereidheid tot vernedering van zichzelf. We zien dus dat geloof in Jezus en vernedering ook de weg is tot het schoonwassen van de hardnekkige verontreinigingen van onze zielen. Zijn wij daartoe bereid? Ook vandaag nog?

Maar Jezus, onze Heiland, moest een nog véél diepere vernedering en afdaling ondergaan dan Naäman. Fil. 2:6-8 – *"Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises."*

Het was door de vrijwillige en uiterst diepe (in tijd latere) vernedering van Jezus, dat ook Naäman kon worden genezen. De Allerhoogste God werd de Allerlaagste, Hij werd als een misdadiger geëxecuteerd. De Allerrijkste werd de Allerarmste. Jezus stierf voor het ganse mensdom. Voor ál hun zonden wanneer dan ook begaan, en voor al hun ziekten wanneer dan ook ondergaan. Jezus stierf ook voor de verontreinigingen van hun zielen, zoals melaatsheid. Dit wordt zelfs uitdrukkelijk vermeld in Jes. 53:4 – *"Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was."*

Ik vraag uw aandacht voor het woordje "geplaagd". In de Hebreeuwse grondtekst staat er eigenlijk "geplaagd met melaatsheid" ("nagoeah" – נִגְוֵה) geschreven. Jezus had ons zo lief, dat Hij onze melaatsheid op Zich nam en ons genas. Maar toen Hij daar bloedend en kapot-geslagen, bespuwd en bespot aan het kruishout hing, was Hij niet meer om aan te zien. Zo verachtelijk zelfs, dat de mensen die toekeken hun gezichten verborgen. Hij was afzichtelijk als een melaatse. Maar Jezus accepteerde deze ultieme vernedering voor ons. De Koning der koningen, de grote God en Schepper van het universum en al wat leeft, accepteerde vrijwillig de kruisdood, die eigenlijk alleen voor de allergrootste misdadigers was bestemd.

De heiden Naäman werd genezen. Zijn hart was zó blij. Hij kwam tot erkenning dat er géén andere god is dan de Heer. 2 Kon. 5:15b – *"..... Zie, nu weet ik, dat er geen God is op de ganse aarde, dan in Israël! Nu dan, neem toch een zegen van uw knecht."* Naäman was ook zo dankbaar, dat hij aan Elisa geschenken wilde geven. Maar deze weigerde, waarna hij beloofde om nooit meer aan de afgoden te offeren dan alleen aan de Heer (2 Kon. 5:17b).

Als echter een Jood van melaatsheid was gereinigd, dan moest hij wél een geschenk aan God brengen. Dan moest hij twee levende en reine vogels brengen (Lev. 14:1-9). De ene vogel moest worden geslacht in een aarden vat, dat gevuld was met vers en fris water. Het slachten moest bóven dat water gebeuren. Vervolgens werd de levende vogel in het bloed van de geslachte vogel gedoopt. Daarna werd het bloed zevenmaal over de van melaatsheid genezen man gesprengd, waarna hij officieel rein werd verklaard. De levende vogel werd nu in het open veld losgelaten om weg te vliegen.

Wat een geweldig schaduwbeeld! Vogels wijzen ons op vrijheid, zo ook deze twee vogels. De éne, geslachte, vogel wijst ons op Jezus Christus, Die vrijwillig en dus in vrijheid de hemel verliet om in onze plaats onschuldig aan het kruis te sterven. Ook voor onze melaatsheid. Jezus werd geslacht, opdat de andere vogel levend in alle vrijheid weg zou kunnen vliegen. Jezus stierf voor élke zondaar, zodat deze voortaan de vrijheid en de vrede

in Jezus Christus mag ervaren. Niet meer gebonden aan welke zonde, verslaving of zorgen dan ook.

De vogel die uit genade mocht blijven leven, moest in het bloed van de geslachte vogel worden gedoopt. Dit betekent dat we het gestorte Bloed van Jezus voor onze zonden en ziekten moeten aannemen. Wij moeten beseffen dat Hij net als die geslachte vogel in onze plaats stierf. Dat Hij ónze schuld op Zich nam en ónze straf droeg. Laten we Hem daarvoor diep dankbaar zijn. Want wij mogen uit genade blijven leven. Zoals de tweede vogel in het bloed moest worden gedoopt, zo zal Jezus' Bloed ons volkomen reinigen van elke diep verborgen verontreiniging. Maar alléén wanneer wij onze zonden in diep berouw hebben beleden.

Tot slot nog één laatste opmerking. Kunt u zich voorstellen, dat de vrije vogel op het moment van wegvliegen met zijn vleugels vele druppels bloed over de aanwezigen verspreidde? Hetzelfde gebeurt als Jezus ons reinigt van de verontreinigingen van onze ziel. Dan worden we zó blij en vrij, dat ieder in onze omgeving er door wordt beïnvloed. Dan verspreiden we haast vanzelf de druppels Bloed van Jezus over hen. Hallelujah!

Geliefde broeders en zusters, Moge Jezus u en mij deze week met Zijn bloed zegenen zodat wij tot zegen van anderen kunnen zijn. Amen.